

care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Interpretarea articolelor 18 și 45 TFUE, a articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11) și a articolului 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74) — Noțiunea „prestație familială” — Admisibilitatea unei reglementări naționale care prevede acordarea unei prestații pentru copiii aflați în întreținere cu titlu de reducere de impozit lucrătorilor care își exercită activitatea profesională pe teritoriul unui alt stat membru — Egalitate de tratament — Suspendarea acordării prestației familiale în statul de angajare până la concurența cuantumului prestației prevăzute de legislația statului de reședință — Reguli anti-cumul.

Dispozitivul

Articolul 1 litera (u) punctul (i) și articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretate în sensul că o prestație precum bonificația pentru copil instituită prin Legea din 21 decembrie 2007 privind bonificația pentru copil constituie o prestație familială în sensul acestui regulament.

⁽¹⁾ JO C 200, 7.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 24 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgaria) — Stoilov i Ko EOOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Cauza C-180/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Dispariția unui temei juridic al deciziei în discuție în litigiul principal — Lipsa de pertinență a întrebărilor adresate — Nepronunțare asupra fondului)

(2013/C 367/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stoilov i Ko EOOD

Pârât: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Administrativen sad Sofia-grad — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 291, p. 1) și a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), precum și a articolului 41 alineatul (2) litera (a) și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Clasificarea tarifară a mărfurilor — Clasificarea mărfii (materiale pentru fabricarea stururilor) la codul 5407 61 30 din Nomenclatura combinată, din cauza caracteristicilor sale, în calitate de „șesătură” sau clasificare la codul 6303 92 10, din cauza destinației sale unice, în calitate de „storuri de interior” — Decizie de recuperare a creanțelor statului privind obligația de plată a unui supliment de taxe vamale și de TVA ca urmare a concluziilor expertizei laboratorului vamal — Principiul protecției încrederii legitime în raport cu împrejurările depunerii declarației vamale

Dispozitivul

Nu este necesar să se răspundă la întrebările adresate de Administrativen sad Sofia grad (Bulgaria).

⁽¹⁾ JO C 194, 30.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Yvon Welte/Finanzamt Velbert

(Cauza C-181/12) ⁽¹⁾

(Libera circulație a capitalurilor — Articolele 56 CE-58 CE — Impozite pe succesiuni — De cuius și moștenitor rezidenți într-o țară terță — Masă succesorală — Bun imobiliar situat într-un stat membru — Drept la reducerea bazei de impozitare — Tratat diferit al rezidenților și al nerezidenților)

(2013/C 367/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamant: Yvon Welte

Pârât: Finanzamt Velbert

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea art. 63 TFUE și 65 TFUE — Reglementare a unui stat membru în materie de impozit pe succesiuni care stabilește partea neimpozabilă a valorii unui imobil la 2 000 de euro în cazul în care de cuius și moștenitorul au reședința într-un stat terț, în condițiile în care această parte neimpozabilă este de 500 000 de euro în cazul în care sau de cuius, sau moștenitorul își are reședința pe teritoriul național

Dispozitivul

Articolele 56 CE și 58 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări dintr-un stat membru privind calculul impozitului pe succesiune care prevede, în cazul transmiterii prin succesiune a unui imobil situat pe teritoriul acestui stat, că reducerea bazei de impozitare atunci când, precum în împrejurările din cauza principală, defunctul și moștenitorul erau rezidenți, la momentul decesului, într-o țară terță precum Confederația Elvețiană, este inferioară reducerii care ar fi fost aplicată dacă cel puțin una dintre persoanele sus-menționate ar fi locuit în acel moment în statul membru respectiv.

(¹) JO C 174, 16.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV/Navigation Maritime Bulgare

(Cauza C-184/12) (¹)

[Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Articolul 3 și articolul 7 alineatul (2) — Libertate de alegere a părților — Limite — Norme de aplicare imediată — Directiva 86/653/CEE — Agenți comerciali independenți — Contracte de vânzare sau de cumpărare de produse — Rezilierea contractului de agenție de către comitent — Reglementare națională de transpunere care prevede o protecție mai extinsă decât cerințele minime ale directivei și care prevede de asemenea protecția agenților comerciali în cadrul contractelor de furnizare de servicii]

(2013/C 367/19)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din procedura principală

Reclamantă: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Pârâtă: Navigation Maritime Bulgare

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolului 3 și a articolului 7 alineatul (2) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3) și a Directivei 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți (JO L 382, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 176) — Libertatea de alegere a părților — Limite — Contract de agenție comercială — Clauză care desemnează ca lege aplicabilă, legea statului comitentului — Sesizarea instanței de la locul unde are sediul agentul comercial

Dispozitivul

Articolul 3 și articolul 7 alineatul (2) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, trebuie interpretate în sensul că aplicarea legii unui stat membru al Uniunii Europene care oferă protecția minimă prevăzută de Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți, aleasă de părțile la un contract de agenție comercială, poate fi înlăturată de instanța sesizată, aflată în alt stat membru, în favoarea lex fori pentru un motiv întemeiat pe caracterul imperativ, în ordinea juridică a acestui din urmă stat membru, al normelor aplicabile situației agenților comerciali independenți numai dacă instanța sesizată constată pe baza unei analize detaliate că, în cadrul acestei transpuneri, legiuitorul statului forului a considerat că este esențial, în ordinea juridică vizată, să acorde agentului comercial o protecție mai extinsă decât cea prevăzută de directiva menționată, ținând seama în această privință de natura și de obiectul unor astfel de dispoziții imperative.

(¹) JO C 200, 7.7.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB/Naturvårdsverket

(Cauza C-203/12) (¹)

[Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Amendă pentru depășirea emisiilor — Noțiunea de depășire a emisiilor — Asimilare cu o neîndeplinire a obligațiilor a obligației de a restitui, în termenele prevăzute de directivă, cote suficiente pentru acoperirea emisiilor din anul precedent — Inexistența cauzei exoneratorii în cazul deținerii efective a cotelor nerestituite, cu excepția forței majore — Imposibilitatea adaptării amenzii — Proporționalitate]

(2013/C 367/20)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen